

Du åp-ner dø - ren for ditt ri-kes kom-me!

I still-het bry - ter Ri-ket frem på jord.

Og vi blir kalt til opp-brudd fra vårt mør-ke

til liv i lys av di - ne hand - lings - ord.

A - men, a - - - men.

2 Du kalte oss, og vi ble ikledd renhet
i dåpens stund, i første leveår!
Men ofte vender vi oss bort fra kallet
og glemmer deg i våre velstands-kår.

3 Å, la oss se den avgrunns-dype forskjell
imellom det vi tror og det vi gjør.
Kan troen leve i vår blinde fjernhet
fra dem som lider utenfor vår dør? →

4 Det alle søker, er en nådig neste!
Vi ser det godt, men svikter likevel.
O Herre, fri oss fra vår onde sirkel
der alle tanker kretser om oss selv.

5 La veien ryddes for ditt rikes komme,
vårt eget selvopptatte liv til tross!
Og la et glimt av Nådens herredømme
bli klart og synlig i og gjennom oss.
Amen.

Reis deg, Guds me - nig - het! Nat - ten er om - me,
sol - kledd står da - gen med kall fra din Gud.
Fri - het han kjøp - te deg, han som snart skal kom - me,
kast di - ne bånd, du er Je - su brud!

2 Gled deg, Guds menighet!
Herlig å være
sannhets og frihets og
kjærlighets tolk!
Til de forvillede
bud fra hjemmet bære,
samle og løfte et elsket folk!

3 Skynd deg, Guds menighet!
Talløse skarer
lengter i dag etter frihet og
fred.
Send dine vitner ut
med det ord som varer!
Skynd deg, vær snar, før enn sol
går ned!

4 Arbeid, Guds menighet!
Plass må du finne,
plass for hver troende sjel i din
hær!
Herren har bruk for dem,
hver en mann og kvinne,
høsten er stor, og så få vi er.

5 Reis deg, Guds menighet!
Snart lyder ropet:
Brudgommen kommer i
herlighets skrud!
Da skal han hente deg,
da oppfylles håpet,
kronen er din, skjønn
kongebrud!